

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318201481
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318201481.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: T. U., nar. X.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, S. R., zastúpeného: Sidor a partneri, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO : 52 635 970 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO : 47 233 516 o zaplatenie istiny 487,09 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 14Csp/14/2018-143 zo dňa 18. mája 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeňuje tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 487,09 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 487,09 € od 25.8.2018 do zaplatenia.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,06 %

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Svoj rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 37 ods. 1, § 39, § 44 ods. 2, § 53 ods. 1 a 5 a § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/ a y/, § 19 ods. 2 veta prvá a § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný ako veriteľ dňa 12.2.2015 uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXX (úver č. 1), na základe ktorej mu poskytol úver v sume 1 170,- €, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 42 v sume 36,80 € vrátane úrokov s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb činí 63,86 € a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 1 662,60 €, t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver činila 25,58 %, ročná úroková sadzba úveru predstavovala 17,70 %, priemerná RPMN za úver - 36,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu - 1 170,- €, celková čiastka revolvingu, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť - 1 662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 25,58 %, ročná úroková sadzba revolvingu - 17,70 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru - 117,- €. Ďalej žalovaný ako veriteľ dňa 12.2.2015 uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom

úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX (úver č. 2), na základe ktorej mu poskytol úver v sume 1 170,- €, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 42 v sume 36,80 € vrátane úrokov s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb činí 63,86 € a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému celkovú čiastku 1 662,60 €, t. j. úver a úroky za celú dobu čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) za úver činila 25,58 %, ročná úroková sadzba úveru predstavovala 17,70 %, priemerná RPMN za úver - 36,30 %, poskytnutá čiastka revolvingu - 1 170,- €, celková čiastka revolvingu, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť - 1 662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu - 25,58 %, ročná úroková sadzba revolvingu - 17,70 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru - 117,- €. Podľa Oznámenia veriteľa o schválení úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (úver č. 2), žalovaný schválil žalobcovi úver za nasledovných podmienok: schválená výška úveru - 1 170,- €, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 36,80 € z toho istina 27,86 € a úroky 8,94 €, splátka podľa Dohody o poskytnutí služby - 27,06 € mesačne, výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) - 63,86 €, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu - 117,- €, dátum splatnosti prvej splátky úveru - 16.3.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru - 16.8.2018, periodicita splácania úveru - mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania - 16, celková výška úveru - 1 170,- €, RPMN úveru - 25,58 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ - 36,30 %, schválená výška revolvingu - 1 170,- €, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu - 1 170,- €, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu - 36,80 €, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) - 25,58 %, úverový limit - 1 170,- €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) - 1 662,60 €, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb - 1 136,52 €, ročná úroková sadzba úveru/revolvingu - 17,70 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania - 5,05 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ - 12.2.2015. Žalovaný ako poskytovateľ dňa 12.2.2015 uzatvoril so žalobcom ako zákazníkom Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom boli podmienky poskytovania medzi stranami dojednaných doplnkových a dobrovoľných služieb, ktoré nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom a zákazníkom, napríklad na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Zo stanoviska veriteľa k zmluve o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2016 vyplýva prehľad platieb prijatých veriteľom (žalovaným) ku dňu 21.12.2016, ktoré vykonal zamestnávateľ žalobcu (I. T. G. Š.) formou zrážok zo mzdy žalobcu v celkovej sume 1 257,62 € a jednu splátku v sume 65,- € uhradil priamo žalobca. Zo stanoviska veriteľa k zmluve o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2016 vyplýva prehľad platieb prijatých veriteľom (žalovaným) ku dňu 21.12.2016, ktoré vykonal zamestnávateľ žalobcu (I. T. G. Š.) formou zrážok zo mzdy žalobcu v celkovej sume 1 205,47 € a jednu splátku v sume 65,- € uhradil priamo žalobca. Z uvedených stanovísk veriteľa tak vyplýva, že z oboch úverov poskytnutých v sumách 1 053,- €, žalobca ku dňu 21.12.2016 splatil žalovanému dlh v celkovej sume 2 593,09 € (z úveru č. 1 sumu 1 322,62 € a z úveru č. 2 sumu 1 270,47 €).

1.2. V posudzovanom spore sa podľa súdu prvej inštancie žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi ním zaplatenými splátkami úverov, resp. úhradami vo forme zrážok zo mzdy žalobcu ku dňu 21.12.2016, t. j. sumou 2 593,09 € a sumou zodpovedajúcou výške reálne poskytnutého úveru/úverov (1 053,- € za každý úver, t. j. 2 106,- €), teda sume, ktorú žalobca ako spotrebiteľ dňa 12.2.2015 od žalovaného ako veriteľa prijal, nakoľko zastával názor, že žalovaným poskytnutý úver č. 1 a č. 2 je vzhľadom na nedostatky v náležitostiach vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, preto plnenie zo strany žalobcu prevyšujúce istinu úveru (1 053 €) je plnením bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalobcu, že ročná percentuálna miera nákladov na úver (ďalej len „RPMN“) je v predmetných zmluvách uvedená zmätočným, nezrozumiteľným a nejasným spôsobom, keď v bode 5. je uvedená iná RPMN ako v bode 6. Zmluvy. Zmluvné ustanovenie bodu 5. totiž pojednáva iba o predpokladanej RPMN (25,74 %) tak, ako je výslovne uvedené v bode 5. Zmluvy. Na rozdiel od tohto ustanovenia, ktoré má charakter žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, zmluvné ustanovenie bodu 6. upravuje už údaje o schválenom úvere, teda má povahu prijatia - akceptácie žiadosti žalobcu zo strany žalovaného a exaktne stanovuje hodnotu RPMN (25,58 %), určenú žalovaným ako veriteľom, ktorú výšku žalobca ako dlžník bez výhrad svojím podpisom prijal. Navyše porovnaním výšky predpokladanej RPMN a skutočnej RPMN je zrejmé, že RPMN vykazuje nižšiu hodnotu, ako predpokladaná RPMN, preto nie je možné dospieť k záveru, že je dojednaná v neprospech spotrebiteľa.

1.3. Vzhľadom na rozlíšenie RPMN na predpokladanú hodnotu (hodnotu požadovanú spotrebiteľom) a schválenú hodnotu, neobstojí podľa súdu prvej inštancie ani argument žalobcu, že žalovaný neprijal jeho žiadosť/návrh bezvýhradne, čím mal vytvoriť nový protinávrh, ktorý žalobca neakceptoval. Žalobca svojím vlastnoručným podpisom prejavil svoju slobodnú vôľu vstúpiť do záväzkového vzťahu so žalovaným za podmienok zodpovedajúcich údajom o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, a preto je nepochybné, že ak by aj zmluvné ustanovenie bodu 6. malo charakter protinávrhu k zmluvnému ustanoveniu bodu 5., žalobca ho na znak súhlasu s podmienkami úveru podpísal, a teda prijal. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávnosti výšky RPMN z dôvodu nesprávne zadanych vstupných údajov (výšky skutočne poskytnutého úveru) pre výpočet jej hodnoty, prvoinštančný súd zhodne s argumentáciou žalobcu a vychádzajúc z vyššie citovaného § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že na účel výpočtu RPMN nemožno použiť žiadne sankčné poplatky spotrebiteľa ani iné poplatky okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru. Z uvedeného vyplýva, že do celkových nákladov spotrebiteľa nie je možné zahrnúť ani poplatok za poskytnutie úveru, ktorý v posudzovanom spore činil 117,- €, a preto pri výpočte hodnoty RPMN sa malo vychádzať z výšky úveru preukazne poskytnutej žalobcovi podľa stanoviska veriteľa zo dňa 21.12.2016, t.j. zo sumy 1 053,- € titulom úveru č. 1 a 1 053,- € titulom úveru č. 2. Matematicky totiž súčet reálne poskytnutej pôžičky a poplatku za poskytnutie úveru sa rovná sume uvedenej ako celková výška úveru, a preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že celková výška úveru (1 170,- €) bola znížená nie o výšku poplatku za poskytnutie úveru, ale o poplatok za uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby, ktorá je samostatným s úverom nesúvisiacim právnym úkonom. Podľa stanoviska žalovaného v odpore, ale aj podľa jeho prednesu na pojednávaní poplatok za uzatvorenie Dohody o poskytnutí služby nepredstavoval sumu 117,- €, ktorá by mohla ekvivalentne suplovať poplatok za poskytnutie úveru, a preto prvoinštančný súd ustálil, že žalovaný reálne poskytol žalobcovi sumu 1 053,- € titulom každého úveru, ku ktorej dospel práve odpočítaním sumy poplatku za poskytnutie úveru. Vzhľadom na uvedené súd konštatoval, že pri výpočte hodnoty RPMN mal žalovaný vychádzať nie zo sumy 1 170,- €, ale zo sumy 1 053,- €, v dôsledku čoho by dospel k hodnote RPMN odlišnej od zmluvne dojedanej hodnoty RPMN. V tejto súvislosti však súd uviedol, že samotná skutočnosť nesprávne vypočítanej hodnoty RPMN ešte nezakladá zákonnú podmienku pre bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru, nakoľko v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné posúdiť či nesprávnosť vypočítanej výšky RPMN je v neprospech spotrebiteľa (žalobcu). Vzhľadom na to, že vychádzajúc zo sumy reálne poskytnutého úveru, hodnota RPMN by bola o cca 9 % vyššia ako zmluvne dojedaná hodnota RPMN, je evidentné, že RPMN daného spotrebiteľského úveru nebola dojedaná v neprospech spotrebiteľa, keďže vykazovala nižšiu hodnotu, než v skutočnosti mala byť dojedaná. V tomto kontexte je zavádzajúce a bezpredmetné tvrdenie žalobcu, že uvedením nižšej hodnoty RPMN žalovaný ovplyvnil jeho ekonomické správanie, keď u neho vyvolal domnienku výhodnosti úverov, nakoľko táto skutočnosť nevyvracia fakt, že i napriek nesprávne vypočítanej hodnote RPMN, ktorá činila 25,58 %, táto bola pre žalobcu priaznivejšia ako RPMN vo výške 34,55 %. Vzhľadom na absenciu nepriaznivosti určenej hodnoty RPMN pre žalobcu ako spotrebiteľa súd dospel k záveru, že nesprávny výpočet RPMN nemá za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úverov.

1.4. Pokiaľ išlo o rozčlenenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, súd prvej inštancie sa plne stotožnil s názorom žalovaného pertraktovaným i v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza pojmy „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Reflektujúc uvedený názor, možno nepochybné konštatovať, že predmetné úverové zmluvy uvádzajú zloženie mesačnej splátky žalobcu, teda že zahŕňa úver/revolving a úroky za celú dobu čerpania úveru/revolvingu; navyše Oznámenie o schválení úveru zo dňa 12.2.2015 (dátum totožný s dňom uzatvorenia predmetných zmlúv) uvádza i výšku mesačnej splátky úveru jej rozčlenením na čiastky prislúchajúce istine a úrokom. Vo vzťahu k žalobcom namietanému termínu konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy prvoinštančný súd uviedol, že hoci v predmetných úverových zmluvách absentuje explicitne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úverov a dobe trvania zmluvného vzťahu, tieto údaje sú jednoznačne určiteľné podľa dátumu splatnosti a počtu jednotlivých mesačných splátok, preto za daných okolností nie je možné bazírovať na tom, že posudzovaný úver je bezúčnosť a bez poplatkov, keď údaje týkajúce sa počtu a dátumu splatnosti jednotlivých mesačných splátok uvedené v predmetných úverových zmluvách zakladali uzrovanie

žalobcu o tom, kedy je povinný svoj dlh splniť, a preto neuvedenie termínu konečnej splatnosti a doby trvania zmluvného vzťahu priamo v zmluve o úvere (hoci tieto údaje sa nachádzali v Oznámení o schválení úveru zo dňa 12.2.2015) nemohlo nijako spochybniť žalobcu v tom, aby určito posúdil trvanie svojho záväzku z časového hľadiska. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú i námietku žalobcu týkajúcu sa neplatnosti revolvingového úveru, ktorú založil na tom, že zámerom žalobcu nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, ale klasického spotrebiteľského úveru, no vzhľadom na predpísanú formu zmluvy mu revolvingový úver bol vnútený zo strany žalovaného. V tejto súvislosti súd uvádza, že bez ohľadu na predpísanú formu spotrebiteľských zmlúv žalobca už zo samotného označenia zmlúv vedel, že žiada o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu. Označenie typu spotrebiteľského úveru nevyplýva len z Oznámenia o schválení úveru zo dňa 12.2.2015, na ktorého právnú neopodstatnenosť žalobca neustále poukazuje, preto sa nemôže vyhovárať, že o uvedený typ spotrebiteľského úveru nemal záujem, nakoľko ak by skutočne mal výhrady k typu ponúkaného spotrebiteľského úveru, zmluvu so žalovaným by neuzatvoril. Napokon k argumentu žalobcu, ktorým spochybnil správnosť priemernej hodnoty RPMN, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca odôvodnil svoj právny názor údajmi zverejnenými Ministerstvom financií SR za 3. štvrtrok 2014, ktoré sa týkali priemernej hodnoty RPMN pri spotrebiteľských úveroch vo výške od 1 500,- € do 6 500,- €, ale úvery, ktoré sú predmetom posudzovaného sporu, do tejto kategórie spotrebiteľských úverov nespádajú, nakoľko tak úver č. 1 ako i úver č. 2 boli nesporne poskytnuté do výšky 1 500,- €, a preto námietka žalobcu o nesprávne vyčíslenej priemernej hodnote RPMN, nezávisle od toho či je v neprospech spotrebiteľa, nie je aplikovateľná na posudzovaný prípad. Z vyššie uvedených dôvodov prvoinštančný súd dospel k záveru, že predmetné zmluvy o úvere neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a nie je daný ani iný dôvod pre neplatnosť zmlúv spočívajúci v neslobodnej vôli žalobcu uzatvoriť zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu a v neprijatí protinávrhu žalovaného na uzatvorenie zmlúv žalobcom. Súd tiež zastával názor, že posudzované úverové zmluvy netrpia vadami v obsahových a formálnych náležitostiach vyžadovaných ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch takej intenzity, ktorá by v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ citovaného zákona kvalifikovala úvery ako bezúročné a bez poplatkov, preto nie je možné konštatovať, že peňažné plnenie zo strany žalobcu v časti týkajúcej sa úrokov a poplatkov bolo plnením bez právneho dôvodu, ktoré by napĺňalo skutkovú podstatu inštitútu bezdôvodného obohatenia a hodnotiac uplatnený nárok žalobcu ako právne nedôvodný súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.5. Odhliadnuc od neopodstatnenosti právneho dôvodu uplatneného nároku, pre úplnosť s prihliadnutím na požiadavku žalobcu, aby súd zistil rozsah údajného bezdôvodného obohatenia ku dňu podania žaloby uložením edičnej a informačnej povinnosti žalovanému, súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že v civilnom sporovom konaní je súd viazaný žalobným návrhom - petitom tak, ako ho vymedzil žalobca, a preto ak sa žalobca v konaní domáha zistenia rozsahu - výšky uplatneného peňažného nároku vykonaním ďalšieho dokazovania, inak určitý a vykonateľný žalobný návrh (petit), v ktorom si žalobca vyčíslil výšku nároku podľa prehľadu prijatých platieb ku dňu 21.12.2016, sa potom javí ako neúplný a neurčitý. Z uvedeného vyplýva, že súdom prípadne zistený skutkový stav sporu ohľadom výšky peňažného nároku žalobcu ku dňu podania žaloby, ktorý by sa líšil od skutkového stavu ku dňu 21.12.2016, by zjavne nekorešpondoval so žalobným návrhom a tento by vyžadoval v rámci dispozičných procesných úkonov strán zmenu podľa § 140 ods. 1 C.s.p..

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. na základe princípu pomeru úspechu strán v konaní tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok žalobca považoval za arbitrárny a nepreskúmateľný, vnútorne rozporný, bez opory v právnom poriadku, vykonanom dokazovaní, bez aplikácie príslušných (síce

formálne uvedených v rozsudku) ustanovení právnej úpravy, nielen zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o kogentnú právnu úpravu neprijateľných zmluvných podmienok. Vady zmluvy sú tak zjavné a ich posudzovanie súdmi tak ustálené, že rozhodnutie v predmetnej veci je prekvapivé a vzhľadom na nedostatky a zmätočnosť v rámci jeho odôvodnenia aj nepreskúmateľné.

2.1. RPMN v Zmluve podľa žalobcu nebola uvedená správne a bola uvedená v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie v podstate konštatoval, že keďže spotrebiteľ dostal pri podpise zmlúv informáciu o tom, že náklady na jeho úvery predstavujú 25,58 %, je taká klamlivá informácia pre spotrebiteľa výhodná, pretože síce je uvedený údaj v Zmluvách nesprávny a v konečnom dôsledku ide o nepravdivý údaj nakoľko skutočné náklady by predstavovali 34,55 % (teda viac ako bolo prezentované v zmluve) - nejde o informáciu v neprospech spotrebiteľa. Inak povedané, je celkom zrejmé, že spotrebiteľ bol uvedený do omylu v tak podstatnej otázke, akou sú náklady na jeho vlastný spotrebiteľský úver, teda o cene za službu, žalovaný deklaroval v zmluvách menej, pritom skryte inkasoval od žalobcu podstatne viac ako prezentoval v zmluvách. Nepochybne je RPMN v neprospech spotrebiteľa práve z dôvodu, že zastiera skutočnú výšku ceny úveru, ktorá je v skutočnosti vyššia, ako v zmluvách deklarovaná. Podľa názoru žalobcu ide o zjavný omyl súdu v aplikácii právnej normy a nesprávne právne posúdenie. Nikomu nemôže byť na prospech, ak nepozná skutočnú cenu spotrebiteľského úveru, a je zavádzaný v tom, že zaplatí ako odplatu sumu nižšiu pritom v skutočnosti zaplatí o 9 % viac ako bolo prezentované veriteľom - žalovaným. Je zrejmé, že uvedeným postupom bolo nepochybne ovplyvnené ekonomické správanie spotrebiteľa, pred ktorým veriteľ skrýva skutočnú cenu úveru. Z odôvodnenia rozsudku rovnako vyplýva, že žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN z nesprávnej celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Už len konštatácia súdu o tom, že žalovaný nevedel v zmluvách celkovú výšku spotrebiteľského úveru správnu resp. súladnú s právnou úpravou, tiež v zmysle výkladu Súdneho dvora Európskej únie (na ktorý žalobca poukazyval), postačuje pre záver o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov. Ďalej žalobca namietal, že zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných náležitostí podľa § 43 Občianskeho zákonníka, musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Také explicitne presné ustanovenie, akým je ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V danom prípade termín konečnej splatnosti v zmluvách uvedený nie je a tento nie je možné určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok 42 a periodicita splácania, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmý dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

2.2. Žalobca žiadal súd o uloženie edičnej povinnosti žalovanému z dôvodu, že žalovaný ignoroval žiadosť žalobcu a odmietol žalobcovi vydať potvrdenie o splatení dlhu, čo je žalovaného zákonná povinnosť (žalobca uvedené argumentoval v priebehu konania i v návrhu na vykonanie dokazovania). Žalobca rovnako pripojil súdu na dôkaz, spolu s návrhom na vykonanie dokazovania i Stanovisko veriteľa k žiadosti z dňa 24.5.2019, v ktorom žalovaný žalobcovi odmietol vydať písomné potvrdenie o tom, v akej výške bol dlh žalobcu splatený. Žalobca, aby neprodukoval ďalší spor o splnenie zákonnej povinnosti voči žalovanému, žiadal súd aby žalovaného k uvedenému vyzval, na čo by žalovaný bez pochyby musel reflektovať (vzhľadom k tomu, že súd môže žalovanému uložiť i pokutu). Pokiaľ ide o určitosť žalobného návrhu vo vzťahu k uplatnenej sume bezdôvodného obohatenia, je výlučne v dispozícii žalobcu, akú sumu (v danej veci) z preplatku z bezdôvodného obohatenia si v konaní uplatní predovšetkým s prihliadnutím na ním predpokladanú úspešnosť v spore, čo do výšky uplatneného nároku. Súd prvej inštancie sa však v uvedenej časti nijakým spôsobom nevysporiadal s tým, prečo návrh na vykonanie dokazovania opakovane žalobcom uplatnený nevykonával.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu (rozsudok vo vyhovujúcej časti vrátane závislých výrokov, napadnuté uznesenia) podľa § 380 ods 1. C.s.p. na odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. zopakoval dokazovanie v zmysle § 204 C.s.p. a § 384 ods. 1 C.s.p. čítaním listinných dôkazov a to: Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, Stanovisko Veriteľa k zmluve o RÚ č. XXXXXXXXXXXX

zo dňa 21.12.2016, Stanovisko Veriteľa k zmluve o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2016, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500103026 zo dňa 12.2.2015, Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, Potvrdenie X..H. zo dňa 14.2.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Na odvolacie pojednávanie sa nedostavil žalobca, nebol predvolávaný, nedostavil sa právny zástupca žalobcu predvolanie mu bolo riadne doručené, svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Nedostavil sa ani žalovaný nebol predvolávaný, nedostavil sa právny zástupca žalovaného predvolanie mu bolo riadne doručené, svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Podľa § 180 v spojení s 378 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodol, že bude konať v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

7. Na odvolacom pojednávaní odvolací súd poučil v zmysle § 382 C.s.p. strany sporu že bude skúmať či boli platne uzavreté zmluvy o úvere vzhľadom na proces vzniku týchto zmlúv v zmysle § 43a až 45 Občianskeho zákonníka a vyzval ich aby sa k tomuto vyjadrili k čomu ale nedošlo pre neprítomnosť žalobcu a žalovaného.

8. Po zopakovaní dokazovania odvolací súd zistil skutkový stav veci z ktorého vyplýva, že žalobca dňa 9.2.2015 na formulárovom tlačive označenom ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru s číslom zmluvy XXXXXXXXXXXX (úver č. 1) s nasledovnými podmienkami poskytnutia úveru uvedenými v čl. 5 s názvom „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR (vyplňte)“: informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá): 63,86 €, poskytnutá čiastka úveru 1 170,- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka 36,80, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN 25,74 %, ročná úroková sadzba úveru 17,7 %, priemerná RPMN 36,3 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 170,- €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,74 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,7 %, poplatok za poskytnutie revolvingu 117,- €. Osoba konajúca za žalobcu podpísala predmetný dokument dňa 12.2.2015. V čl. 6 s názvom Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR (nevypĺňajte)“ boli uvedené nasledovné podmienky: informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá): 63,86 €, poskytnutá čiastka úveru 1 170,- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka 36,80, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN 25,58 %, ročná úroková sadzba úveru 17,7 %, priemerná RPMN 36,3 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 170,- €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,74 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,7 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 %, poplatok za poskytnutie revolvingu 117,- €. Osoba konajúca za žalobcu podpísala predmetný dokument dňa 12.2.2015. Podľa čl. 7 predmetnej žiadosti dlžník berie výslovne na vedomie a súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna, a že veriteľ (žalobca) je oprávnený po vyhodnotení údajov dlžníka poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, nominálnu hodnotu úveru, RPMN úveru, zmluvnú odmenu bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa.

8.1. Žalobca dňa 9.2.2015 na formulárovom tlačive označenom ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru s číslom zmluvy XXXXXXXXXXXX (úver č. 2) s nasledovnými podmienkami poskytnutia úveru uvedenými v čl. 5 s názvom „Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR (vyplňte)“: informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá): 63,86 €, poskytnutá čiastka úveru 1 170,- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka 36,80, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN 25,74 %, ročná úroková sadzba úveru 17,7 %, priemerná RPMN 36,3 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 170,- €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,74 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,7 %, poplatok za poskytnutie revolvingu 117,- €. Osoba konajúca za žalobcu podpísala predmetný dokument dňa 12.2.2015. V čl. 6 s názvom Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v EUR (nevypĺňajte)“ boli uvedené nasledovné podmienky: informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka

spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb ak bude uzavretá): 63,86 €, poskytnutá čiastka úveru 1 170,- €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka 36,80, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN 25,58 %, ročná úroková sadzba úveru 17,7 %, priemerná RPMN 36,3 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1 170,- €, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1 662,60 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,74 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,7 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 %, poplatok za poskytnutie revolvingu 117,- €. Osoba konajúca za žalobcu podpísala predmetný dokument dňa 12.2.2015. Podľa čl. 7 predmetnej žiadosti dlžník berie výslovne na vedomie a súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna, a že veriteľ (žalobca) je oprávnený po vyhodnotení údajov dlžníka poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, nominálnu hodnotu úveru, RPMN úveru, zmluvnú odmenu bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa.

9. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nebola v oboch prípadoch platne uzavretá zmluva o úvere. Ani jedna zo zmlúv vôbec nevznikla pre chýbajúci akceptačný prejav vôle dlžníka. Proces vzniku zmlúv je upravený v § 43a a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Zmluva vzniká včasným prijatím návrhu (oferty) osobou, ktorej je tento návrh určený. Prijatie návrhu musí byť bezvýhradné. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). V posudzovanej veci žalovaný dňa 9.2.2015 dvakrát požiadal na formulárovom tlačíve žalobcu o poskytnutie úveru s vymedzením konkrétnych zmluvných podmienok, tým urobil dva návrhy na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu nevyplýva, že by bol tento návrh žalobcom prijatý. Naopak na tých istých formulárových tlačivá žalobca dňa 12.2.2015 vyznačil odlišné podmienky úveru (rozdiel je vo výške RPMN úveru a predpokladanej výške RPMN úveru po poskytnutí revolvingu). Tento úkon žalobcu nie je možné vyhodnotiť inak, ako odmietnutie návrhu a súčasne nový návrh žalobcu na uzavretie zmluvy o úvere adresovaný žalovanému, a to za žalobcom špecifikovaných podmienok. Tento tzv. protinávrh žalobcu nebol žalovaným prijatý (z dôkazov obsiahnutých v spise to nevyplýva, ani to žiadna zo strán sporu netvrdila), preto k platnému vzniku zmluvy o úvere medzi stranami sporu nedošlo. Skutočnosť, že žalovaný ako veriteľ nie je viazaný návrhom na uzavretie zmluvy (t.j. žiadosťou o poskytnutie úveru) vyplýva i z vyššie citovaného čl. 7 v oboch predmetných žiadostiach.

9.1.. Zvlášť v spotrebiteľských vzťahoch nie je možné pripustiť, aby dodávateľ fakticky disponoval zmluvou v tom zmysle, že navrhovateľ zmluvy je viazaný v zásade akýmkoľvek protinávrhom adresáta oferty. Konštrukcia uzatvárania zmlúv, akú vo svojich typizovaných formulárových zmluvách vyprodukoval žalovaný (pozri citovaný čl. 7 oboch žiadostí), nezodpovedá zákonu (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa a príslušné zmluvné ustanovenia aprobujúce takýto spôsob uzavretia zmluvy, by boli v prípade hypotetického vzniku zmluvy neplatné (§ 54 Občianskeho zákonníka) a súčasne by predstavovali neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko by zakladali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neobstojí preto ani argument súdu prvej inštancie, ktorý v podstate uviedol, že žalobca ako navrhovateľ zmluvy súhlasil s tým, že bude viazaný v zásade akýmkoľvek protinávrhom žalovaného, nakoľko takýto prejav vôle žalobcu by bol pre rozpor so zákonom neplatným právnym úkonom. Súčasne platí, že žalobca ako spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), teda ani práva neprijatť protinávrh na uzavretie zmluvy.

9.2. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v súlade s § 52a Občianskeho zákonníka, nakoľko ani jedna zo zmlúv o úvere nebola uzavretá platne, nevznikla ani na ne nadväzujúca zmluva o poskytovaní služieb zo dňa 12.2.2015.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené závery o neplatnosti zmluvy má žalobca ako veriteľ od žalovaného ako dlžníka iba nárok na vrátenie istiny úveru, nie však akýchkoľvek zmluvných úrokov a poplatkov. Žalobca preukázal predložením listín označených ako stanovisko veriteľa k zmluve o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2016 a stanovisko veriteľa k zmluve o RÚ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2016, že spolu zaplatil žalovanému v súvislosti s oboma neexistujúcimi zmluvami sumu 2 593,09 € (z úveru č. 1 sumu 1 322,62 € a z úveru č. 2 sumu 1 270,47 €), pričom žalovaný spolu poskytol sumu 2 106,- € (dvakrát po 1 053,- €). K uvedeným sumám správne dospel i súd prvej inštancie, pričom ich výška nebola v tomto rozsahu medzi stranami ani sporná, preto je potrebné mať ju za preukázanú (§ 151 ods. 2 C.s.p.). Rozdiel

medzi tým, čo si strany sporu vzájomne plnili, predstavoval sumu 487,09 € v neprospech žalobcu, preto je žaloba v časti istiny v plnom rozsahu dôvodná.

11. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

11.1. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11.2. Okrem istiny má žalobca nárok i na úroky z omeškania. Nakoľko v konaní nebolo preukázané účinné doručenie výzvy na zaplatenie dlhu žalovanému, vznikol žalobcovi tento nárok až odo dňa nasledujúceho pod dňa doručenia žaloby žalovanému (24.8.2018), teda odo dňa 25.8.2018, a to z priznanej istiny 487,09 €. Výška úrokov z omeškania je ustanovená § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K rozhodnému dňu táto úroková sadzba bola vo výške 0 %, preto sadzba úrokov z omeškania predstavuje 5 % ročne. Za obdobie predchádzajúce 25.8.2018 bolo potrebné žalobu v časti úrokov z omeškania zamietnuť.

12. Pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že žalovanému plnil viac, než vyššie uvedenú sumu 2 593,09 €, a žiadal, aby súd prvej inštancie v tejto súvislosti žalovanému uložil povinnosť vydať dokumentáciu súvisiacu s predmetnými úvermi, súd prvej inštancie nepochybil, keď tomuto návrhu žalobcu nevyhovel. Predmetom tohto konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 487,09 €, ktorej samotná výška nebola medzi stranami, ako už bolo uvedené, vôbec sporná. Súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania (čl. 17 C.s.p.) nevykonáva dôkazy, ktoré nie sú pre rozhodnutie vo veci potrebné. Uložiť žalovanému povinnosť podľa § 189 C.s.p. vydať listiny, ktoré by nemohli ani potencióálne slúžiť v konaní ako dôkazné prostriedky, by bolo v rozpore so zásadou zbytočného a neprimeraného nezaťažovania strán sporu a iných osôb (rovnako uvedenej v čl. 17 C.s.p.). Aj keď má žalobca za to, že je právnou povinnosťou žalovaného ním požadované informácie mu poskytnúť, ani táto skutočnosť nič nemení na tom, že pre toto konanie sú irelevantné.

13. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 487,09 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 487,09 € od 25.8.2018 do zaplatenia a vo zvyšnej zamietajúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania za obdobie predchádzajúce 25.8.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V konaní bol úspešný žalobca v časti, v ktorej mu bola priznaná istina 487,09 €, percentuálne jeho úspech predstavuje 97,53 %. Žalovaný bol úspešný v časti zamietnutých úrokov z omeškania, ktoré po ich vyčíslení predstavujú čiastku 12,34 €, percentuálne jeho úspech predstavuje 2,47 %. Vzájomný pomer úspechu potom predstavuje 95,06 % v prospech žalobcu (t.j. 97,53 % - 2,47 %). Žalobcovi preto vznikol nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 95,06 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).